

Evangelie van de Intocht: Lucas 19, 28-40

In dit tijd trok Jezus verder en ging op naar Jeruzalem. Toen Hij Bétfage en Betánië naderde zond Hij twee van zijn leerlingen met de opdracht: "Gaat naar dat dorp daar vóór u. Bij uw binnenkomst zult ge een veulen vinden die vastgebonden staat en waarop nog nooit iemand gezeten heeft; maakt het los en brengt het hier. Mocht iemand u vragen: Waarom maakt ge het los?, dan moet ge zeggen: De Heer heeft het nodig." De twee leerlingen gingen dus weg en bevonden het zoals Hij hun gezegd had. Toen ze het veulen losmaakten vroegen hun de eigenaars: "Waarom maakt ge het veulen los?" Zij antwoordden: "De Heer heeft het nodig." Ze brachten het veulen bij Jezus, wierpen er hun mantels overheen en hielpen Jezus erop. Terwijl Hij voorttrok spreidden ze hun mantels op de weg uit. Toen Hij de stad naderde, begonnen zijn talrijke volgelingen, reeds op de helling van de Olijfberg, opgetogen en met luide stem God te prijzen om alle wonderen die zij gezien hadden. Zij riepen: "Gezegend de Koning die komt in de naam van de Heer! Vrede in de hemel en eer in den hoge!" Enige Farizeeën onder het volk zeiden tot Hem: "Meester, geef uw leerlingen een terechtwijzing." Hij antwoordde: "Ik zeg u: als zij zwijgen, zullen de stenen roepen."

Eerste Lezing: Jesaja 50, 4-7

God de Heer heeft mij de gave van het woord geschonken: ik versta het de ontmoedigden moed in te spreken. Elke morgen spreekt Hij zijn woord, elke morgen richt Hij het woord tot mij en ik luister met volle overgave.

God de Heer heeft tot mij gesproken en ik heb mij niet verzet, ik ben niet teruggedeinsd. Mijn rug bood ik aan wie mij sloegen, mijn wangen aan wie mij de baard uitrukten, en mijn gezicht heb ik niet afgewend van wie mij smaadden en mij bespuwden.

God de Heer zal mij helpen: daarom zal ik niet beschaamd staan en zal ik geen spier vertrekken. Ja, ik weet dat ik niet te schande zal worden.

Psalm 22

Refrein Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij?

Ze lachen met mij, allen die mij zien, ze grijnzen en ze schudden met het hoofd. Hij steunt toch op de Heer? Laat Die hem dan bevrijden, laat Die hem redden, als Hij hem bemint. – *refrein*.

Een meute honden jaagt mij op, een bende booswichten houdt mij omsingeld. Mijn handen en mijn voeten hebben zij gewond, mijn beenderen kan ik wel tellen. – *refrein*.

Nu gapen zij mij aan en lachen zij mij uit, nu delen zij mijn kleren onderling en dobbelen om mijn gewaad. Ach Heer, houd U niet ver van mij, mijn steun, kom haastig om mij bij te staan. – *refrein*.

Uw Naam zal ik verheerlijken onder mijn broeders, voor heel het volk uw lof verkondigen: Gij, dienaars van de Heer, verheerlijkt Hem, heel het geslacht van Jakob, brengt Hem dank. – *refrein*.

Tweede Lezing: *Filippenzen 2, 6-11*

Broeders en zusters: Hij, die bestond in goddelijke majesteit heeft zich niet willen vastklampen aan de gelijkheid met God. Hij heeft zichzelf ontledigd en het bestaan van een slaaf op zich genomen. Hij is aan de mensen gelijk geworden. En als mens verschenen heeft Hij zich vernederd door gehoorzaam te worden tot de dood, tot de dood aan het kruis. Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam verleend die boven alle namen is. Opdat bij het noemen van zijn Naam zich iedere knie zou buigen in de hemel, op aarde en onder de aarde; en iedere tong zou belijden, tot eer van God de Vader: Jezus Christus is de Heer.

Passieverhaal (korte versie): *Lucas 23, 1-49*

V (= verteller) : eerste lector
P (= overige personen) : tweede lector
J (= Jezus) : priester
A (= Allen) : **de hele gemeenschap**

V: Toen stond de gehele vergadering op en men bracht Hem voor Pilatus. Daar begonnen ze Hem te beschuldigen en ze zeiden:

A: **‘Wij hebben vastgesteld, dat die man ons volk tot opstand aanspoort, dat Hij het ervan afhoudt aan de keizer belasting te betalen en dat Hij zich uitgeeft voor de Messias, de Koning.’**

V: Pilatus vroeg Hem:

P: ‘Zijt Gij de koning der Joden?’

V: Hij gaf hem ten antwoord:

J: ‘Gij zegt het.’

V: Pilatus zeide nu tot de hogepriesters en de volksmenigte:

P: ‘Ik kan in deze man geen enkele schuld ontdekken.’

V: Maar zij hielden aan en riepen:

A: **‘Door zijn prediking in heel het Joodse land, waar Hij in Galilea mee begonnen is en die Hij tot hier heeft voortgezet, zaait Hij onrust onder het volk.’**

V: Toen Pilatus dat hoorde vroeg hij of de man een Galileeër was. Zodra hij vernam dat Jezus inderdaad uit het machtsgebied van Herodes kwam stuurde hij Hem naar Herodes, die in die dagen eveneens in Jeruzalem verbleef. Herodes toonde zich zeer verheugd toen hij Jezus te zien kreeg. De verhalen over Jezus hadden hem sinds geruime tijd daarnaar doen verlangen en hij hoopte Hem nu een of ander wonder te zien verrichten. Hij stelde Hem allerlei vragen, maar Jezus gaf in het geheel geen antwoord. De hogepriesters en de schriftgeleerden stonden erbij en putten zich uit in beschuldigingen tegen Hem. Samen met zijn soldaten hoonde en bespote Herodes Hem. Hij hing Hem een schitterend gewaad om en zond Hem terug naar Pilatus. Op diezelfde dag werden Herodes en Pilatus elkaars vrienden; tevoren namelijk leefden zij in onderlinge vijandschap. Daarop riep Pilatus de hogepriesters, de overheidspersonen en het volk bijeen en hij zei tot hen:

P: ‘Gij hebt deze man voor mij gebracht als iemand die het volk tot opstand aanzet; welnu: ik heb Hem in uw bijzijn verhoord maar ik heb in deze man niets kunnen ontdekken van al datgene waar gij Hem van beschuldigt. Herodes evenmin want hij heeft Hem naar ons teruggezonden. Het is duidelijk dat Hij niets heeft bedreven dat de doodstraf zou rechtvaardigen. Ik zal Hem daarom een tuchtinging laten toedienen en dan vrijlaten.’

V: Ze begonnen allen tegelijk te schreeuwen:

A: **‘Weg met Hem! Laat ons Barabbas vrij!’**

V: Deze Barabbas was in de gevangenis geworpen wegens een oproer in de stad en wegens moord. Opnieuw sprak Pilatus hun toe omdat hij Jezus wenste vrij te laten. Maar zij riepen daartegen in:

A: **‘Kruisig Hem, kruisig Hem!’**

V: Voor de derde maal vroeg Pilatus hun:

P: ‘Wat voor kwaad heeft die man dan toch gedaan? Ik heb in Hem niets gevonden, dat de doodstraf rechtvaardigt. Ik zal Hem daarom een tuchting laten toedienen en dan vrijlaten.’

V: Luid schreeuwend bleven zij echter zijn kruisiging eisen en hun geschreeuw gaf de doorslag. Pilatus besliste dat gebeuren zou wat zij eisten: hij liet de man die zij opvorderden los., al zat hij wegens oproer en moord in de gevangenis, maar Jezus leverde hij over aan hun willekeur.

Toen zij Hem wegvoerden hielden zij een zekere Simon aan, een man uit Cyrene die van het veld kwam; hem belaadden ze met het kruis om het achter Jezus aan te dragen. Een grote volksmenigte volgde Hem, ook vrouwen die zich op de borst sloegen en over Hem weeklaagden. Jezus keerde zich tot hen en sprak:

J: ‘Dochters van Jeruzalem, weent niet over Mij maar weent over uzelf en over uw kinderen. Weet dat er een tijd zal komen waarop men zeggen zal: Gelukkig de onvruchtbaren, wier schoot niet heeft gebaard en wier borst geen kind heeft gevoed. Dan zal men tot de bergen zeggen: valt op ons, en tot de heuvels: bedekt ons. Want als men zo doet met het groene hout wat zal er dan met het dorre gebeuren?’

V: Er werden nog twee anderen weggevoerd, twee misdadigers, om samen met Hem ter dood te worden gebracht. Toen zij op de plaats kwamen die Schedel heet sloegen zij Hem daar aan het kruis, en zo ook de misdadigers, de een rechts, de ander links. En Jezus zeide:

J: ‘Vader, vergeef hun want ze weten niet wat ze doen.’

V: Ze verdeelden zijn kleren onder elkaar, door erom te dobbelen. Het volk stond toe te kijken maar de overheidspersonen lachten Hem uit en zeiden:

A: **‘Anderen heeft Hij gered; laat Hij zichzelf eens redden als Hij de Messias van God is, de uitverkorene!’**

V: De soldaten brachten Hem zure wijn, en ook zij voegden Hem spottend toe:

A: **‘Als Gij de koning der Joden zijt red dan Uzelf.’**

V: Boven Hem stond als opschrift in Griekse, Romeinse en Hebreeuwse letters: ‘Dit is de koning der Joden.’ Ook een van de misdadigers die daar hingen hoonde Hem:

P: ‘Zijt Gij niet de Messias? Red dan Uzelf en ons.’

V: Maar de andere strafte hem af en zei:

P: 'Heb zelfs jij geen vrees voor God terwijl je toch hetzelfde vonnis ondergaat? En wij ondergaan dat vonnis terecht, want wij krijgen wat we door onze daden verdiend hebben: maar Hij heeft niets verkeerd gedaan.'

V: Daarop zei hij:

P: 'Jezus, denk aan mij wanneer Gij in uw Koninkrijk gekomen zijt.'

V: En Jezus sprak tot hem:

J: 'Voorwaar, Ik zeg u: vandaag nog zult gij met Mij zijn in het paradijs.'

V: Het was nu omtrent het zesde uur; er viel duisternis over heel de streek tot aan het negende uur toe doordat de zon geen licht meer gaf. Het voorhangsel van de tempel scheurde middendoor. Toen riep Jezus met luider stem:

J: 'Vader, in uw handen beveel Ik mijn geest.'

V: Nadat Hij dit gezegd had gaf Hij de geest.

... Hier knielen allen gedurende enige tijd ...

V: Op het zien van wat er gebeurd was, loofde de honderdman God en hij zei:

P: 'Deze mens was waarlijk een rechtvaardige.'

V: Al het volk dat voor dat schouwspel samengestroomd was, keerde terug toen zij aanschouwd hadden wat er gebeurd was, en zij sloegen zich op de borst. Al zijn bekenden stonden op een afstand toe te zien: ook de vrouwen die Hem vanuit Galilea gevolgd waren.